

Arrest

nr. 226 151 van 16 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 207
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 juni 2019.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidige vijfde verzoek

om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig vierde volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidig vijfde verzoek om internationale bescherming grotendeels steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet, namelijk problemen met en een vrees voor sjjiitische milities die zijn broer zouden hebben vermoord alsook het feit atheïst te zijn en seksuele betrekkingen te hebben (gehad) met mannen.

Verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 185 173 van 6 april 2017 omdat het door hem uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is en verzoeker niet aantoont dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. In het arrest worden de door verzoeker ingeroepen vervolgingsproblemen ongeloofwaardig bevonden en wordt o.a. vastgesteld dat er in Bagdad toen geen sprake was van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In het kader van verzoekers volgend, tweede verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal een beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoekers derde en vierde verzoek om internationale bescherming werden door het Commissariaat-generaal afgesloten met beslissingen 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)' waarbij zijn tweede en derde volgend verzoek niet-ontvankelijk werden verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker ging niet in beroep tegen die beslissingen van het Commissariaat-generaal waardoor deze definitief zijn geworden en als vaststaand dienen te worden beschouwd.

Ter ondersteuning van zijn huidig vijfde verzoek om internationale bescherming legt verzoeker bijkomende verklaringen af. Hij haalt opnieuw zijn vrees aan in Irak te zullen worden gedood en geeft daarnaast aan atheïst en homoseksueel te zijn. Verzoeker merkt ook op hier in België samen te wonen met een zekere L.B. waarbij hij tijdens zijn verhoor twee foto's op zijn gsm toonde, een waarop hij samen met L.B. staat afgebeeld en de andere betreft blijkens de bestreden beslissing een foto van de identiteitskaart van L.B. Daarnaast stelt verzoeker dat hij in België wil werken en geen financiële hulp wil, maar een arbeidskaart zodat hij voor zichzelf kan instaan en een normaal leven kan leiden.

Verzoeker legt in het kader van huidig vijfde verzoek een visitekaartje van hotel Elzenveld neer.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om

internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.1. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming bij voormeld arrest van de Raad werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig vijfde verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

4.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch hij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter manifest in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

4.3. Verzoeker oppert thans zeer algemeen in het verzoekschrift dat "Gedurende een tijdje had zij het gevoel biseksueel te zijn; Thans is zij van oordeel dat haar orientatie tot homoseksualiteit heeft geëvolueerd" en dat "Zij heeft haar homoseksualiteit leren aanvaarden en heeft thans een vaste en hopelijk duurzame relatie aangeknoopt met de heer L.B.", doch hij gaat niet in het minst in concreto in op en laat dan ook na een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing waarbij dienaangaande op goede grond wordt vastgesteld:

"U haalt thans ook nog aan homoseksueel te zijn en ook hierom te vrezen ingeval van een terugkeer naar Irak. De waarachtigheid van dit element kan ernstig worden betwist gelet op hetgeen u bij uw vierde verzoek verklaarde omtrent uw geaardheid. In tegenstelling tot wat u thans aanhaalt, beweerde u

bij uw vorige verzoek immers biseksueel te zijn. Dat u zelf niet duidelijk zou kunnen aangeven wat uw geaardheid is, is geenszins aannemelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid. Dit terzijde, in navolging van de beoordeling van uw beweerde bi-seksualiteit in het kader van uw vierde verzoek, kan ook nu weer worden opgemerkt dat u zich beperkt tot het uiten van de loutere bewering homoseksueel te zijn. Dat u bovendien pas nu, in het kader van uw vijfde verzoek én ruim drie jaar na uw aankomst, voor het eerst aanhaalt homoseksueel te zijn, maakt uw bewering des te onaannemelijker. U verwijst hierbij naar foto's die u op uw gsm zou hebben staan, i.c. een foto van u samen met L.(...) B.(...) en een foto van L.(...) zijn Belgische identiteitskaart, en stelt dat dit aantoonde dat u bij L.(...) woont. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat u deze foto's niet voorlegde en deze niet aan het administratief dossier werden toegevoegd. De Commissaris-generaal kan dan ook niet oordelen over stukken waarover hij niet beschikt. Dit terzijde, ook al zou het vaststaan dat u bij L.(...) woont, quod non – uit het loutere feit dat u over een foto zou beschikken waarop jullie samen te zien zouden zijn én ook een foto van zijn identiteitskaart zou hebben, kan dit echter geenszins worden afgeleid, dan nog kan niet worden ingezien op welke manier u meent dat dit zou kunnen aantonen dat u nood heeft aan internationale bescherming. U verduidelijkt immers geeneens wie deze L.(...) is noch op welke wijze u tot deze persoon in verhouding staat. Voor zover u zou willen laten uitschijnen dat u en L.(...) als partners samenwonen en u op deze manier meent uw (beweerde) homoseksualiteit te kunnen staven, moet worden benadrukt dat dit geen steek houdt. Het mag duidelijk zijn dat uw geaardheid geenszins kan worden afgeleid uit / aangetoond door het feit dat u bij iemand inwoont en met deze persoon op de foto staat. Dat L.(...) zelf homo zou zijn, toont u overigens ook op geen enkele manier aan. Het visitekaartje van het hotel dat u voorlegt, toont enkel aan dat L.(...) B.(...) daar werkt of ooit zou gewerkt hebben, doch dit voegt niets wezenlijks toe aan uw relaas.”

Dergelijk algemeen en weinig of niet ernstig verweer vanwege verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn relaas, te ontcrachten. Een ongeloofwaardig asielaanvraag kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

4.4. Voorts wordt in de bestreden beslissing op grond van informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier o.a. geoordeeld dat “(...) er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.”

Verzoeker gaat hier niet in het minst op in en voert geen verweer tegen die motivering van de commissaris-generaal. Hij brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker laat dan ook geheel na een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de veiligheidssituatie in Bagdad in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Waar verzoeker verwijst naar de artikelen 3 en 13 van het EVRM, wijst de Raad erop dat artikel 13 van het EVRM het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel waarborgt. Verzoeker toont niet aan op welke wijze artikel 13 van het EVRM zou geschonden zijn, nu hem de mogelijkheid geboden werd de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn

visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 29 mei 2019, verwijst verzoekende partij naar haar vraag tot horen en een artikel dat geciteerd werd in het verzoekschrift. Verzoekende partij benadrukt dat zij in haar vorig verzoek had gesteld dat zij biseksueel was. Thans wijst zij erop dat zij homo is, wat iets anders is en dan ook nader dient onderzocht te worden en heeft zij afstand gedaan van de islam. Verzoekende partij wijst erop dat de autoriteiten haar niet zullen beschermen, gelet op haar seksuele geaardheid en haar atheïsme. Tot slot wijst verzoekende partij dat zij geen schriftelijke bewijzen kan indienen van haar geaardheid en haar atheïsme en dit slechts kan achterhaald worden door haar te ondervragen.

Verzoekende partij benadrukt dat zij in haar vorig verzoek had gesteld dat zij biseksueel was en thans wijst zij erop dat zij homo is, wat iets anders is en dan ook nader dient onderzocht te worden. De Raad wijst op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: *“4.3. Verzoeker oppert thans zeer algemeen in het verzoekschrift dat “Gedurende een tijdje had zij het gevoel biseksueel te zijn; Thans is zij van oordeel dat haar orientatie tot homoseksualiteit heeft geëvolueerd” en dat “Zij heeft haar homoseksualiteit leren aanvaarden en heeft thans een vaste en hopelijk duurzame relatie aangeknoopt met de heer L.B.”, doch hij gaat niet in het minst in concreto in op en laat dan ook na een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing waarbij dienaangaande op goede grond wordt vastgesteld:*

“U haalt thans ook nog aan homoseksueel te zijn en ook hierom te vrezen ingeval van een terugkeer naar Irak. De waarachtigheid van dit element kan ernstig worden betwist gelet op hetgeen u bij uw vierde verzoek verklaarde omtrent uw geaardheid. In tegenstelling tot wat u thans aanhaalt, beweerde u bij uw vorige verzoek immers biseksueel te zijn. Dat u zelf niet duidelijk zou kunnen aangeven wat uw geaardheid is, is geenszins aannemelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid. Dit terzijde, in navolging van de beoordeling van uw beweerde bi-seksualiteit in het kader van uw vierde verzoek, kan ook nu weer worden opgemerkt dat u zich beperkt tot het uiten van de loutere bewering homoseksueel te zijn. Dat u bovendien pas nu, in het kader van uw vijfde verzoek én ruim drie jaar na uw aankomst, voor het eerst aanhaalt homoseksueel te zijn, maakt uw bewering des te onaannemelijker. U verwijst hierbij naar foto's die u op uw gsm zou hebben staan, i.c. een foto van u samen met L.(...) B.(...) en een foto van L.(...) zijn Belgische identiteitskaart, en stelt dat dit aantoonde dat u bij L.(...) woont. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat u deze foto's niet voorlegde en deze niet aan het administratief dossier werden toegevoegd. De Commissaris-generaal kan dan ook niet oordelen over stukken waarover hij niet beschikt. Dit terzijde, ook al zou het vaststaan dat u bij L.(...) woont, quod non – uit het loutere feit dat u over een foto zou beschikken waarop jullie samen te zien zouden zijn én ook een foto van zijn identiteitskaart zou hebben, kan dit echter geenszins worden afgeleid, dan nog kan niet worden ingezien

op welke manier u meent dat dit zou kunnen aantonen dat u nood heeft aan internationale bescherming. U verduidelijkt immers geeneens wie deze L.(...) is noch op welke wijze u tot deze persoon in verhouding staat. Voor zover u zou willen laten uitschijnen dat u en L.(...) als partners samenwonen en u op deze manier meent uw (beweerde) homoseksualiteit te kunnen staven, moet worden benadrukt dat dit geen steek houdt. Het mag duidelijk zijn dat uw geaardheid geenszins kan worden afgeleid uit / aangetoond door het feit dat u bij iemand inwoont en met deze persoon op de foto staat. Dat L.(...) zelf homo zou zijn, toont u overigens ook op geen enkele manier aan. Het visitekaartje van het hotel dat u voorlegt, toont enkel aan dat L.(...) B.(...) daar werkt of ooit zou gewerkt hebben, doch dit voegt niets wezenlijks toe aan uw relaas.”

Dergelijk algemeen en weinig of niet ernstig verweer vanwege verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn relaas, te ontcrachten. Een ongeloofwaardig asielaas kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.” Gelet op het voorgaande ziet de Raad niet in waarom een nader onderzoek zou moeten gevoerd worden naar het feit dat zij homo zou zijn.

Met betrekking tot haar bewering dat zij afstand zou hebben genomen van de islam, wijst de Raad naar hetgeen de commissaris-generaal in de bestreden beslissing heeft vastgesteld: *“Dat u atheïst zou zijn, haalde u ook reeds aan doorheen uw derde en vierde verzoek. Reeds in het kader van deze voorgaande verzoeken oordeelde de Commissaris-generaal dat uw loutere beweringen hieromtrent niet volstaan. Ook in kader van huidig verzoek volstaan uw loutere beweringen logischerwijs niet. In navolging van wat reeds bij uw vorige verzoeken werd aangehaald kan ook hier nogmaals worden benadrukt dat u thans weerom nalaat uw beweerde vrees omwille van uw atheïsme in concreto aan te tonen.”*

Verzoekende partij wijst erop dat de autoriteiten haar niet zullen beschermen, gelet op haar seksuele geaardheid en haar atheïsme. De Raad wijst erop dat gelet op de voorgaande vaststellingen omtrent haar seksuele geaardheid en haar atheïsme, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst irrelevant is.

Verzoekende partij stelt dat haar geaardheid en haar atheïsme slechts kan achterhaald worden door haar te ondervragen. De Raad wijst verzoekende partij op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoekende partij aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder wijst de Raad erop dat uit haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekende partij in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten (stuk 7, verklaring volgend verzoek). Hieruit blijkt dat verzoekende partij wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar huidig verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidig verzoek werd aan verzoekende partij verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekende partij voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekende partij werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekende partij was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Overigens stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet concretiseert welke concrete vragen haar zouden moeten gesteld zijn en welke specifieke elementen zij dan wel zou hebben aangevoerd bij het opnieuw horen op het Commissariaat-generaal die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het verwijzen naar haar vraag tot horen en een artikel dat geciteerd werd in het verzoekschrift, en het stellen dat zij geen schriftelijke bewijzen kan indienen van haar geaardheid en haar atheïsme, zonder echter daadwerkelijke en concrete

opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 29 mei 2019 opgenomen grond. Zij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS